

virkede af den debat, der foregår, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at i det omfang, man nedprioriterer et egentligt EU-forsvar og en operationel kapacitet inden for EU-landenes eget regi til fordel for øget NATO-samarbejde, er vi naturligvis med. Men vi ser det danske forbehold som et værn for den danske befolkning imod oprettelsen af et EU-forsvar, og at man går i den retning. Derfor er det også afgørende for os, at vi får opretholdt det danske forbehold på det område.

Derfor synes jeg, at hr. Buksti burde svare mere nøjagtigt på det spørgsmål, som er stillet, om, hvorvidt Socialdemokratiet er på vej til at anbefale en ophævelse af det danske forbehold i lighed med det, Venstre klart har meldt ud. Det vil være bedrøveligt, hvis det er situationen, men jeg synes, hr. Buksti ved denne her debat skylder et klart svar.

Jacob Buksti (S):

Jeg synes stadig væk, at fantasien i retning af at finde problemer og konflikter er stor. Jeg må virkelig anerkende hr. Villy Søvndals forsøg. Jeg kan forstå, at hvis det er sådan, at man stiller en fælles forespørgsel, betyder det, at man også er enige. Det kan jeg så forstå, at det må SF også have været den 8. december, da SF var med i en fælles forespørgsel med de partier, der nu er her, om ØMU'en. Det er jeg selvfølgelig godt klar over, SF ikke er. Derfor synes jeg, det er lidt for langt ude, hr. Villy Søvndal.

Jeg må fastholde, at jeg er enig med udenrigsministeren. Jeg kan stadig væk ikke forstå, hvor det er, hr. Villy Søvndal kan se den uenighed. Derfor vil jeg gerne citere, hvad det var, jeg sagde, bare for at vi kan være sikre på, at vi nu har forstået det. Jeg sagde: »Men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at det ikke nytter særlig meget at opbygge selvstændig operationel kapacitet, hvis man ikke er enig om, hvad den skal bruges til.«

Det er vel ikke udtryk for nogen enighed, at man konstaterer, der skal være en operationel kapacitet, og at vi derefter gør opmærksom på, at man også skal være enige om, hvad den skal bruges til. Det har jeg i hvert fald svært ved at se.

Til hr. Keld Albrechtsen og det gælder for den sags skyld også hr. Thulesen Dahl: Jeg synes, det er fantastisk, at man aldrig nogen sinde kan få en ordentlig diskussion her med EU-modstanderne om EU-forhold, uden at vi skal dumpe ned i formaliteter og form og procedure

og aldrig nogen sinde kommer til at diskutere indhold. Socialdemokratiet står fast på det danske forbehold, men derfor må vi da have lov til at diskutere den europæiske udvikling, der foregår. Det er dét, det handler om, og alt det andet er. . . , og så skal jeg af hensyn til forretningsordenen lade være med at sige mere.

Og så bare til fru Pernille Frahm: Jamen, når jeg citerede forespørgslens formulering, var det for at gøre opmærksom på, at det, det handler om, er EU's sikkerheds- og forsvarspolitik. Dermed kan fru Pernille Frahm ikke konstatere noget som helst om Socialdemokratiets planer vedrørende FN og OSCE. Vi har store tanker og forhåbninger om, at både FN og OSCE kan spille en klar og fremtrædende rolle. Det er bare ikke det, der diskuteres her, og det er ikke det, der er forespørgslens indhold.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Men det er jo netop for at diskutere indhold, at jeg rejser det spørgsmål. Det er jo netop, fordi det er en relevant debat, hvordan man forholder sig til FN. For debatten kører jo nu i NATO-regi om, hvorvidt det er nødvendigt med et FN-mandat, når NATO rykker ud, hvorvidt det er ønskeligt, hvorvidt det er overflødig, hvorvidt det er ligegyldigt. Den debat kører nu, og den er vi da nødt til også at have, når vi diskuterer europæisk sikkerhedspolitik.

Derfor efterlyser jeg, at Socialdemokratiet tager stilling til FN's rolle, også når vi diskuterer EU-sikkerhedspolitik, EU-forsvarspolitik. Hvor er Socialdemokratiet henne i den diskussion? Det er jo ikke ligegyldigt.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl og derefter hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er ingen grund til, at hr. Jacob Buksti bliver så sur. Sagen er, at den nye socialdemokratiske skole åbenbart har lært hr. Buksti ligesom statsministeren, at hvis man får et ubehageligt spørgsmål, et spørgsmål, man ikke vil svare på, henviser man til, at man vil have en indholds-diskussion. Man vil ikke diskutere struktur og den slags.

Det, jeg spørger om, har faktisk meget med indholdet at gøre. Det handler om, at vi i Dansk Folkeparti føler, at det forbehold, vi har, giver